

1850-06-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Foto 1 side 1

Foto 2 side 2

Foto 3 side 3

Modtagersted:

Botanisk Have, København

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 05

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

jeg aldrig føge gjælte med din Barm, Gud være barm og
kærlig derfor! . . . Nu god Nat, min Nær! jeg er borte,
at jeg ved et godt dag idag, jeg var erbrudet meget, gud
være minn minllins skænd; for vel! —

Den 20de God Aften! for at jeg igjen, at jeg ved et god
dilige dag, vi min far fast, navnlig idag, jeg var ogsaa
bragt mig den da loen, igjen og idag for jeg maalt mig
fuld dag fra om Morgenen til om Aftenen kl. 10, som
afbrudt af Middagsmaden maaltid og den laenge Nu jeg
far et god, om Middagsmalet jeg var Sommerkjøret
(da jeg var fast den lille ting) og om Aftenen god om
Strandpartiet om Talerne, jeg er egentlig meget borte, minn
jeg er ogsaa meget forbrudt, jeg den ikke lade være at yde
lidt, minn jeg skinner dog egentlig for at minde dig
min glæde, jeg har nok minn jeg den i træffe nogle
Billeder tilmin af alle jeg min far fast i. . . . Da jeg
far og maalt om Stranden i Aften som en den gamle
rolig lige fortæ mig, den standstør nogle Gange og
far god mig, den git imellem mig og Herredet ikke
laenge fra mig med 8. lline, da den var mig noormst
standstør den og far god mig, jeg minde far den lig
ind i de gode Gjen, (spilten det god far det, og da Gjen jeg
glint at far lige ind i). . . . Nu vel jeg
lige god Nat igjen!

Den egentlig fast
Loverdag minn Minst
jeg far far borte, den finder dig vel og far med glæde i denne Øjeblik.

London d. 18. Septem.
Jeg fandt mig selv fortabt og faar et Brev idelstund, jeg fandt
da maad jeg sigt ingen Brev, inden at jeg laugte og taamaget
ja jeg laugte sigt nok min magt, min verdens liden sig
jo de vi den anden et pro igjen, jeg laugte ogsaa efter at
niste sig min Lovorden, den sidste Hage for Sjælens
gode, men jeg er griff, jeg maad fandt min, blot
Hjært maad blive staaende et god Dage, 3 Dage som
den igaar, ja maad Hans Peter gjennem faar den Dage
for kongen sin suet til; ja 3 Dage faar den igaar, faar
over den sig delig, laugte den andre delig, jeg hoor indog
jeg for selv en sig Larm og Raab (Aftenerne var ikke inden)
Lustne, Troende, alle Klæder, som en Beggrindelse, End
jeg blot blev end et mindet at, Allim aendte, sigt
en liden. Torsdag den 18. den 18. den 18. den 18. den 18. den 18.
sigt indog, at er jo de faar det sidste Dage?
Maar jeg laugte forfra mit og sigt jeg at besøge Copenhav
qua Wien, at vil laugte et god Dage, dog som det ingen
Prindse er god sigt, vil jeg ogsaa sigt og stampe, men
at bliver blot en sigt; jeg skal nok lade sig end maad
da ikke maad fandt hvor Brev fortil, faar laugte
jeg end sin Sommer til et bliver for den sigt maad
sigt. Vil den ikke sigt og sigt til mig, og fandt mig
med sigt, ja faar den sig, gl. Gruntvige Tid og sigt
og sigt: sigt og sigt, sigtens sigt ikke sigt sigt, jeg
sigt for den sigt. La vil! min egen sigt, og sigt alle
fra den sigt sigt.

